

Олена КАРЛОВА

д.е.н., професор, професор кафедри економіки та менеджменту
Української інженерно-педагогічної академії

ВИКОРИСТАННЯ ІНСТРУМЕНТІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ПРОЦЕСІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КАДРАМИ ОРГАНУ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Професіональний підбір працівників не тільки забезпечує режим нормального функціонування підприємства, але й закладає фундамент його майбутнього, забезпечує досягнення поставлених цілей. У чинному законодавстві України відсутнє поняття «кадрове забезпечення», що породжує дискусії щодо розуміння змісту цього терміну.

Узагальнюючи різні тлумачення, можна відзначити, що кадрове забезпечення – це цілеспрямована діяльність спеціально уповноважених суб'єктів щодо прогнозування та планування кадрових потреб, а також відбору, навчання та вивільнення кадрів. Також можна зазначити, що кадрове забезпечення – це комплекс дій, які направлені на пошук, оцінку і встановлення заздалегідь передбачених стосунків з робочою силою як в самій компанії для подальшого просування по кар'єрній драбині, так і поза її межами для нового найму тимчасових або постійних робітників.

На сьогодні питання реформування судової влади в Україні є актуальним, бо якісне і стабільне законодавство, ефективне правосуддя, які здатні забезпечувати надійний захист прав і свобод людини, інтересів суспільства та держави, є важливими передумовами розвитку громадянського суспільства. Оскільки суди – це органи, на які покладено здійснення функції правосуддя, тому, на мою думку, проведення оцінки кадрового забезпечення саме даних органів державної влади та розгляд питання щодо удосконалення їх кадрової політики є актуальною та необхідною темою дослідження.

Під кадровим забезпеченням органів судової влади слід розуміти законодавчо врегульовану діяльність усіх гілок державної влади щодо.

Державна влада – це самі владовідносини (управління (панування) – сприйняття (підпорядкування)), що пронизують всі інші складові елементи держави особливим соціальним (правовим) зв'язком, без якого не може відбутися соціальний (правовий) порядок у суспільстві. Тобто, державна влада є способом керівництва, управління суспільством, а держава – формою організації суспільства. Державна влада – неодмінний елемент держави, без якого вона не може функціонувати, але держава також не може існувати і без інших, зазначених вище, елементів.

Кабінет Міністрів України є вищим органом у системі органів виконавчої влади [1]. Судова влада є самостійною, незалежною сферою публічної влади й становить сукупність повноважень по здійсненню правосуддя, тлумаченню норм права, з відповідними контрольними повноваженнями спеціальних органів – судів. Судова влада в Україні реалізується шляхом правосуддя в формі цивільного, господарського, адміністративного, кримінального, а також конституційного судочинства. Держава в особі державних органів набуває реальності завдяки персоналу, кадровому складу своїх органів, а завдання і функції держави виконуються за умови практичної реалізації завдань і функцій контингенту державних службовців, тому інститут державної служби продовжує і завершує організаційне оформлення державного механізму, а головне – робить цей механізм здатним практично вирішувати будь-які питання галузі державного управління [2, с. 19].

В сучасних умовах подальшої демократизації українського суспільства, опрацювання нових за формою та змістом управлінських технологій гостро постає потреба щодо істотного поліпшення якісного складу органів державного управління. Державний апарат потребує спеціально підготовлених кадрів чиновників-керівників, що мають необхідну кваліфікацію і професіоналізм. комплектування судів необхідною кількістю професійних працівників, які відповідають встановленим вимогам, здійснення їх ефективного добору, призначення, навчання, використання, вивільнення і вирішення інших питань проходження державної служби.

Відповідно до звітних даних Ради Європи судові органи України потребують наближення до міжнародних стандартів з метою реалізації на практиці європейського досвіду, що передбачає максимальне забезпечення принципу верховенства права, досягнення соціального ефекту у суспільстві, відновлення довіри до судової влади й створення умов для доступного правосуддя. Верховний Суд є найвищим судом у системі судоустрою України, який забезпечує сталість та єдність судової практики у порядку та спосіб, визначені процесуальним законом.

Від якісної складової, зокрема органу державної влади, істотним чином залежить те, на якому рівні та наскільки якісно і відповідно до сучасних вимог держава виконує взяті на себе обов'язки відносно суспільства. Від укомплектованості компетентними, професійно підготовленими кадрами залежить як прийняття рішень, так і їх виконання, а саме тому проблеми кадрового забезпечення є важливим напрямком вивчення у контексті дослідження формування та реалізації державної політики [3, с. 82].

Найбільшою проблемою кадрової ситуації в державній службі України був і залишається недостатній професіоналізм чиновників [4]. Сьогодні в Україні функціонує система навчальних закладів, що здійснюють навчання державних службовців. Як правило, їхнім загальним недоліком є відірваність від практичної діяльності органів державної служби й відсутність конкуренції. Висококваліфіковані фахівці молодого й середнього віку не затримуються на державній службі, переходячи у підприємницькі структури. Причиною цього є недостатня заробітна плата, відсутність системи професійно-посадового просування, зниження престижу держслужби.

Без створення практично апробованої та науково обґрунтованої, дієвої системи кадрового забезпечення державного управління держава не буде здатна виконувати свої функції. Відповідно, виходячи з того, наскільки ефективно та відповідно до сучасних вимог відбуватиметься вирішення кадрових питань, буде визначатися й ефективність функціонування всієї системи державного механізму.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. (в ред. Від 03.01.2020). Офіційний веб-сайт Верховної Ради України «Законодавство України». URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
2. Кагановська Т. Є. Кадрове забезпечення державного управління в Україні: Монографія. – Х.: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2010. – 330 с.
3. Кір'ян О.І., Гаряга Н.М. «Інноваційні заходи оптимізації кадрового забезпечення організацій» Збірник наукових статей за матеріалами VI Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми соціально-економічних систем в умовах трансформаційної економіки» 16 – 17 квітня 2020 р. Ч. 2 Секції 3,4,5, с. 82.
4. Наказ Національного агентства з питань державної служби від 03.03.2016 № 47 «Про затвердження Типового положення про службу управління персоналом державного органу».